

Î N C H E I E R E

11 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Societății pe acțiuni „Moldtelecom”, avocatul Natalia Covaliov, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe acțiuni „Moldtelecom” împotriva lui Leonid Lesnic cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 06 februarie 2015, SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Lisnic cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la data de 22 noiembrie 2013, între SA „Moldtelecom” și Leonid Lesnic a fost încheiat contractul nr.0829995 privind prestarea serviciilor de telefonie mobilă „Unite”.

Susține că, conform contractului enunțat și anexelor la el, abonatul a obținut la preț promoțional telefonul mobil modelul 3G FLIIQ430, denumit terminal, fiind obligat să achite abonamentul lunar de 49 lei nu mai puțin de 12 luni.

Afirmă că, în legătură cu faptul că, abonatul nu a achitat plata pentru abonamentul lunar, contractul enunțat a fost reziliat unilateral, iar abonatul urmează să achite suma de 780 de lei, care reprezintă costul terminalului.

Invocă faptul că, conform listei facturilor de plată, pîrîtului i-au fost prestate servicii de telefonie mobilă CDMA în sumă de 2066,67 lei.

Mai invocă, de asemenea, că, pîrîtului i-a fost expediată reclamația, prin care a fost informat despre nerespectarea clauzelor contractuale și obligațiunea acestuia de a returna datoria acumulată față de operator în sumă de 2846,67 lei.

Solicită încasarea de la pîrît a datoriei în sumă de 2846,67 lei, a taxei de stat în sumă de 270 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 de lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Edineț din 06 iulie 2015 s-a admis acțiunea parțial și s-a încasat de la Leonid Lesnic în beneficiul SA „Moldtelecom” datoria în mărime de 2846,67 lei. În rest s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță, încasînd datoria în sumă de 2846,67 lei, și-a argumentat concluzia prin aplicarea art. 512 alin. (1), 513 alin. (1), 572 alin. (2) și 970 alin. (1) din Codul civil.

Totodată, prima instanță, respingînd pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat, și-a motivat concluzia prin faptul că, conform bonurilor de plată nr. 3191 din 10 decembrie 2014 și nr. 3284 din 11 decembrie 2014 (f. d. 21, 22), cheltuielile de asistență juridică în sumă de 800 de lei și taxa de stat în sumă de 270 de lei au fost achitate de ÎM „Incaso” SRL și nu de reclamanta SA „Moldtelecom”, invocînd în acest sens prevederile art. 83 alin.(1) și 96 din Codul de procedură civilă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2015 s-a respins apelul declarat de reprezentantul SA „Moldtelecom”, avocatul Natalia Covaliov și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 11 decembrie 2015, reprezentantul SA „Moldtelecom”, avocatul Natalia Covaliov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și modificarea hotărîrii primei instanțe cu încasarea de la intimat a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 de lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei, precum și încasarea taxei de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 203 lei și a taxei de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 270 de lei.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești nu au luat în considerare circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii în fond.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că recurenta și reprezentantul acesteia au luat cunoștință de decizia instanței de apel la 30 octombrie 2015 (f. d. 105, 106), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 11 decembrie 2015 (f. d. 114).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de reprezentantul SA „Moldtelecom”, avocatul Natalia Covaliov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești nu au luat în considerare circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii în fond nu poate fi reținut, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele judecătorești și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept, ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul SA „Moldtelecom”, avocatul Natalia Covaliov nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele

prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul SA „Moldtelecom”, avocatul Natalia Covaliov ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Societății pe acțiuni „Moldtelecom”, avocatul Natalia Covaliov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari